

Χαίρε Νύμφη ἀνύμφευτε

Τὸ ἔτος 1463 εἰς τὴν Λαύρα τῶν ἐπηλαιοῦν (εἰς τὸ κίβω Ρωβίας) τὴν νύκτα τῆ Πάσχα ὁ εὐλαβὴς ἱερομόναχος Διονύσιος εἰσῆλθε εἰς τὸ ἐπήλαιον τῶ ὀβίθ ἄντωνιθ για να θυμιάσει τὰ ἀφθάρτα λείψανα τῶν ὀβίθω μοναχῶν, τῶν κεκοιμημένων ἀγίων. Τὸν ἀκολουθῶσαν κ' μερικοὶ ἀδελφοὶ μὲ ἀναφμένες λαμπάδες. Ὁ εὐλογημένος Διονύσιος θυμιάσοντας τὰ ὀβιακά λείψανα, φώναξε: Ἅγιοι πατέρες κ' ἀδελφοί, ἌΥΤΗ ἡ κλητὴ κ' ἀγία ἡμέρα, πανηγυρὶς ἔστι πανηγύρεων

Χριστὸς ἀνέστη!

τὴν ἴδια ἐπιγμῆ - ὡ τοῦ θανάτου, ὅλα τὰ ἀφθάρτα ὀβιακά λείψανα ἀναθήκωσαν ἑλαφρὰ τὰ κεφάλια κ' ἀπύκτυθον μὲ μία οὐράνιοι χαρῶμενη φωνή:

Ἄληθῶς ἀνέστη!

